

опѣти и погребани въ гробищата на Пармо. Изминали други 17 години. Гробътъ бива пакъ отворенъ отъ сина му, въ присѣтствието на единъ голѣмъ цигуларъ. А презъ 1896 година, т. е. 56 години следъ смъртъта на Паганини, коститѣ му отново биватъ извадени и пренесени на друго мѣсто — въ новитѣ гробища на Пармо. Това е засега последното следсмъртно „преселване“ на Николò Паганини. Дали, наистина, ще бжде последно, не се знае.

*

Въ градския музей въ Генуа и днесъ се пази, подъ стъкленъ капакъ, цигулката на Паганини. Всѣка година, въ деня на неговата смъртъ — 27 май — тя бива изваждана въ присѣтствието на видни музиканти. Тогава най-бележитиятъ виртуозъ отъ присѣтстващитѣ изпълнява съ нея произведения на ненадминатия майсторъ.

Наистина, славата на Паганини като виртуозъ далечъ надхвърля славата му като компонистъ. Но трѣбва да се знае, че той е оставилъ къмъ 90 малки и голѣми творби, значителна частъ отъ които и днесъ се изпълняватъ отъ най-бележититѣ свѣтовни виртуози. Нѣкои отъ тѣзи творби дори считатъ като „пробенъ камъкъ“ за цигуларитѣ, защото за изпълнението имъ наистина се изисква много голѣма техника.

Така Николò Паганини е оставилъ име на ненадминатъ виртуозъ на цигулка. И съ право, защото неговото изкуство надвишавало и най-голѣмитѣ човѣшки постижения.
